

HELVETTI-MARVIN

PAAVO VÄYRYSESTÄ YHDYSVALTAIN KUNINGAS JA MAAILMAN PRESIDENTTI

MUUT PRESIDENTIT KUOLLEET KOLERAAN, SÄTEILYYN JA VITUTUKSEEN.

Yhdysvaltain kansa on nuristen hyväksymässä Paavo Väyrysen kuninkaaksi. Kuningas Pave I kruunataan kuninkaalliseksi palatsiksi muutetussa Valkoisessa talossa lähiviikoina. "Onhan se jonkinlainen maailmanloppu, että demokration kotimaata tulee hallitsemaan eurooppalainen kuningas. Mutta kyllä tässä nyt jotenkin

tuntuu siltä, että meitä amerikkalaisia syrjitään, mitä tulee maailmanloppuihin", kertoo Yhdysvaltain syrjäytetty presidentti G. Bush IV.

Yhdysvaltalaisilla onkin ollut syytä valittaa. "Missä oikein viipyvät ufot jotka räjäyttävät Valkoisen talon? Lontoo on jo käristynyt helvetin tulussa, hirviöt ovat murskanneet To-

kion ja jopa Ouagadougoun hukutti jokin valuva asia. Mutta mikään maailmanloppu ei ole vielä koskettanut Yhdysvaltoja! Vaadimme muutosta tähän, sillä olemme Herran tuomiolle valitsema kansakunta", julisti John W. Typhus Jr. uskonnollisesta Association of American Religious Nuts & Bolts -yhdistyksestä.

VIRANOMAISET HUOLISSAAN:

Rottia valmistetaan ruoaksi EPÄHYGIEENISISSÄ OLOISSA

Yllättävän hyvin ydiniskuita, zombi-invaasioista, tsunamista ja asteroideista selvinneet viranomaiset ovat huolissaan kansalaisten terveydestä. Esimerkiksi rottien paistaminen ruoaksi jätteistä kasatulla nuotiolla keskellä katua rikkoo arvioiden mukaan 127:ää tai 128:aa eri määräästä.

"Olemme huolissamme myös torakoiden kylmäketjusta. Ihmiset keräävät russakoita ja varastoivat niitä taskuihinsa tai

likaisiin pussukoihin. Tosiasiasa torakka pitäisi syödä vähintään tunnin sisällä pyydystämisestä tai vaihtoehtoisesti säilyttää alle + 5 asteen lämpötilassa", varoittaa ylitarastaja Maledictus Övergrå Keskusvirastosta.

"Ja pyydän, älkää antako minun edes aloittaa turnipseista! Vaikka meillä olisi ollut kuinka monta ydinpommia, se ei tarkoita että niitä olisi säteilytetty tarpeeksi", Övergrå korostaa.

AIVOTONTA MENO

Perusnatsikristillisten kansanedustaja Mika Niikko toteaa blogissaan, että jos ihmisten ja zombien avioliitot hyväksytään, niin seuraavaksi ihminen saa varmaan mennä naimisiin vampyyrien tai jopa enkelien kanssa. Tuomiopäivän *Iltä-Sanomien* tietojen mukaan Hitleristä eronneen Luciferin tiedetäänkin jo suunnittelevan yllätyshäitä pitkäaikaisen rakastajansa Vladimir Putinin kanssa.

Zombiyhteisön jäsenet ovat omassa lausunnossaan toden-

neet rasistisiksi Perusnatsikristillisten lausunnot, joiden mukaan zombit vievät Suomesta kaikki kauniit naiset. Zombijärjestön puheenjohtaja toteaa lausunnossaan, etteivät zombit ole kiinnostuneet vain ulkonäöstä vaan he ennen kaikkea etsivät naisia joilla on aivot.

Suuri yleisö arvuuttelee ehtikö eduskunta hyväksyä ihmisten ja zombien välisen avioliittolain, ennen kuin kaikki loppuu muutenkin.

"Jos haluan nähdä zombeja, voin mennä kellariin katsoon anoppii"

INDEPENDENCE DAYN JA ZOMBIELOKUVIEN TIUKKA REALISMI EI SYTYTTÄNYT SODANKYLÄÄ

Pitkähköltä tauolta palanneilla Sodankylän elokuvajuhlilla päästiin näkemään sekä historiallisia nykyajan kuvaelmia että uusia draamoja. Parin edellisen vuoden aikana elokuvakollektiivit ovat yrittäneet herätellä suuren yleisön kiinnostusta viime vuosituhatlasken loppupuoliskon niin kutsuttuihin katastrofielokuviin. Nykyisin niitä pidetään dramatisoituina dokumentteina. Niistä nähtiin neljä esimerkkejä eri vuosikymmeniltä: *The Day After Tomorrow* (2004), *Deep Impact* (1998), *Vaihe IV (Phase IV)* (1974), ja *Elävien kuolleiden yö (Night of the Living Dead)* (1968). Elokuviensa tapahtumat ovat useimmille eimerikkalaisille katsojille kivaahkoa lähihistorian kertausta. Lähes kaikki haastattelemani katsojat, jotka eivät tunnustaneet vanhojen elokuvien harrastajiksi tai amerikkalaisiksi, olivat sitä mieltä, että pelkkä tapahtumien siirtäminen Pohjois-Amerikkaan, päälle lisätty keskinkertainen ihmisuhdedraama ja todellisuutta

valoisampaan tulevaisuuteen vihjaava loppu eivät riitä pitämään mielenkiintoa yllä. "Jos mä haluan nähdä zombeja, mä voin mennä kellariin katsoon anoppii, en mä niitä leffassa jaksa ziigaa", kiteytti 23-vuotias automekaanikko Jore.

Sen sijaan Joren ja muiden katsojien haukottelu loppui ja silmät kirkastuivat, kun otin puheeksi alahärmäläisen José María Isotalon ohjaaman Niskavuoren Arne -elokuvan uusintaversiosta, jonka ensi-ilta oli elokuvajuhlien päätapahtuma. Kaikki elokuvan nähneet ylistivät kilpaa sitä vieraan maailman ihmeen tuntua joka kaappasi katsojan hellittämättömään otteeseensa heti ensimmäisessä kohtauksessa, jossa Niskavuoren pehtoori kävelee kuusisataa metriä pitkin kynnöspeltaa auringon paistaessa ja pohtii että kylväisikö tänä vuonna ohraa vai kauraa. Elokuvesta on katava arvostelu toisaalla lehdes- ssa, joten totean vain, että Niskavuoren Arnen katsominen on vuoden henkeäsalpaavin tapa irtautua arjesta!

Elokuvajuhlat päättyivät ikävästi kesken norjalaisten jätti- läisvompattien massavaelluksen tuhotessa puolet Sodankylästä. Järjestäjät lupailivat ensi vuodeksi uutta tapahtumaa ja ras- kaampaa tykistöä.

BELGIA TUHOTTU – KENEN SYYY?

Neuvottelut ensimmäisten ihmiskuntaan yhteyttä ottaneiden avaruusolentojen kanssa ovat vaikeuksissa heidän poltettuaan Belgian. Olennot, joita kutsutaan "Ruskeiksi", ovat loukkaantuneet ihmisedegaa- tion kyvyttömyydestä arvostaa heidän huolellista antropologista valmistautumistaan. Ruskeisiin trenseihin pukeutuneet olennot ovat kylväneet tuhoa räjähtävillä Marilyn Monroe -androideilla ja jättäneet Keski-Euroopan kauhun ja ennenkaikkea hämmennyksen valtaan. Ruskeat ovat erityisen raivostuneita taistelukukkojensa huonosta kohtelusta.

Lehdistön rippeille antamansa tiedotteen mukaan Ruskeat

ovat hankkineet kattavat tiedot ihmiskunnasta kohdattuaan avaruudessa Maasta lähetetyn luotaimen. Luotaimen lähettäneen HYSFK:in – entisen Suomen Avaruustiedustelupalvelun – mukaan kyse on ilmeisesti ihmillisestä erehdyksestä. "Vaino 1:n kylkeen piti ruuvata saunan piirustukset kultalaattaan kaiverrettuina", kertoo Juha-Piritta Klubilta, "mutta ilmeisesti joku halusi piilottaa häpeissään *Lipton Cockton* -dvd:nsä ja sai humalassa mielestään hyvän idean". Belgian vielä palaessa Atlantin alla HYSFK julkaisi tiedotteen: "Tekevälle sattuu, ainakin kun jääkaappi on juotu tyhjäksi".

**YDINTALVI
YLLÄTTI
AUTOILIJAT
S. 11**

**LUONNONSUOJELUONGELMAT TAKANAPÄIN:
KOKO LUONTO TUHOUTUNUT! S. 23**

**ASUNTOJEN HINNAT ROMAHTANEET
– SAMOIN SUURIN OSA ASUNNOISTA S. 27**

Varro Sodoman KOTTARAISIA!

Te hiiriperseet luulitte että maailmanloppu tuli silloin kun ydinpommit putoilivat. Ja jälleen te luulitte että maailmanloppu tuli, kun elävät kuolleet vyöryivät kaupunkeihin. Erheellisesti kuvittelitte että maailmanloppu tuli asteroidin, pyrstötähden, hyökyaallon tai jäätikön mukana. Ei perkele tullut! Maailmanloppu on ovellanne kun kuulette Tuomion Paskasiilin ja Kadotuksen Kamelikurjen kolkuttavan siellä!

Sitten vasta on tosi Gehenna, kun Sodoman kottaraiset nokkivat kuukusianne! Ei ole maailmanlopun tulemistä, ennen kuin Herra Sepat kaataa teidän epäuskoiset temppeleinne kuiluun ja käskää Hornan pussikarhun pisää päälle. Sillä sikäli verensurkeita on teidän homopäiden synnit, että Jeesus itkee kuppaisen tirppasen oksennusta teidän niskaan! Hän on lähettävä Irstauden Sontivan Aluslaaman hekkumallisiin kupeisiin! Sillä vielä on meidän kunnan tiemestarin tupa ja huone pystyssä, mikä on merkki siitä että Herra on lähettävä arkkienkelinsä

puodottamaan kiimaisia norppia teidän tonteille! Ja Jahve syöksee 16 tonnia painavan matelevan hiehon teidän puutarhoihinne ja ajaa moottoripyörällä päältä. Sitten on teidänkin oksennus ja paska. Te hiiriperseet ja homohävyt!!! Tulee Jeesus ja pistää kaiken paskaksi! Kyllä! Hän lähettää vittumaisen myyrän, nilja-aivoisen kauriin ja metson teidän sukunne tarhaan ja sitten paskat kaikilla. Eikä viiniköynnöksenne vartu, sillä Tuomion Ahnas Hilleri syöksee ripulit pihanne ja kevyenliikenteen väylälle, jonka kunta luvatta rakensi. Sitten on Saatanan runkkaavat mäyrät teidänkin pihapiirissä homotelemassa, ja Herran pasuuna roikii tuomion sävelmää pirtissä! Perkele! Uskokaa tämä sana ja julistus tai Armoton Jeesus lyö teitä ulostavilla nahkiaisilla ohimoon kolmesti ja antaa sitten Lopun valua niskaanne kuin Gehennan Pierevän naalin!

T.A. TAPPI-RYTKÖLÄ
Profeetta, päätoimittaja

MARVININ KUUMAT JULKKISJUORUT MUTANTTI-TANKOMARKKINOILLA

MATTI NYKÄSEN
UUSI KIHLAUS

Matti Nykänen on nähty kella-reissa ja väestönsuojissa ihka onnellisen näköisenä uuden rakastettunsa Merete-Tuulikin kanssa. Kaksi viikkoa aiemmin edellisen kultansa kirveen kanssa ydintalviseen yöhön ajanut Matti suorastaa säteili iloa (vai oliko se vain radiumia?). Sisäpiiri tietää kertoa, että Nykänen on ollut jo kaksi vuorokautta raittiina. 19-vuotias Merete-Tuulikki on salaperäinen kaunotar, jonka kerrotaan selvinneen juuri erotusleikkauksesta siamilaisen kaksoissisä-

rensa Liina-Tuulian kanssa. Hän juhlistikin heti tapausta paljastamalla rohkeasti lonkkaansa olevan 30-senttisen leikkausarven Marvinin kolmossivulla. Silminnäkijät tiesivät myös kertoa, että Merete-Tuulikin toisessa vasemmassa nimettömässä komeili kihlasormus. Tällä kertaa se varmasti kestää ikuisesti!

ZOMBI-TUKSUN
VILLI TANKOTANSSI

Ihan yhtä freesissä kunnossa ei ollut Johanna Tukiainen, joka esiintyi kello kolmen jälkeen

yöllä paikallisessa pubissa. Silminnäkijät kertoivat Tuksun tuoksahtaneen voimakkaasti formaliinille, eikä edes reippaasti annosteltu lyijyvalkoinen kyennyt peittämään selviä mätänemisen merkkejä. Tuksiksen show sisälsi laulua ja improvisoitua tankotanssia, joka kuitenkin loppui lyhyeen, kun Tukiaisen toinen jalka irtosi jalanostossa. Tilaisuuden järjestäjä yritti ohjata artistia pois lavalta, jolloin Tuksu alkoi huutaa ja nuijia pubin omistajaa irtojalalla. Paikalle kutsuttiin poliisit hakemaan hurjistunut glamourzombi pois.

SUOMEN MAAJOUKKUE SAATTAA PÄÄSTÄ JALKAPALLON MM-KISOIHIN!

Suomen unelma jalkapallon Sarvokisapaikasta on lähempänä kuin koskaan!

Suomihan menetti jälleen mahdollisuutensa kisoihin hävittyään lisäajan neljännellä minuutilla vierasottelussa Vanuatulla, kun jo sukupuuttoon kuolleeksi luultu moa-lintu pölähti paikalle ja pukkasi pallon Suomen maaliin.*

Nyt mahdollisuus päästä kisoihin on kuitenkin toteutumassa: Vanuatun joukkue – samoin kuin koko saari asukkaineen – upposi mereen. Näin kisojen alla Suomen jalkapalloliitto suunnitteleekin suuria voitonjuhlia

Senaatintorille – juhla-artistiksi on jo lupautunut Paavo Arhinmäen ja Cheekin muodostama duo, joka on luvannut esittää jalkapalloväelle uuden suosikkikipaleensa: ”Sukka irti, kun Paavo sammuu”.

Suomen maajoukkueen päävalmentaja totesi: ”Vuosikymmenien työ ei ole mennyt hukkaan. Kiitos saavutuksestamme kuuluu koko joukkueelle – tässä tapauksessa Vanuatun joukkueelle.”

Ainoa este Suomen kisoihin pääsemiselle on kansainvälisen tilanteen kehitys: Loppuuko maailma ennen Suomen unelman toteutumista? Venäjän pre-

sidentin Vladimir ”Zombi” Putinin lanseeraamat 80 miljardia maksaneet Novaja Zemljan kisat uhkaavat peruuntua kisapaikalta löytyneen räjähtämätömän ydinpommin takia.

* Astrobiologian professori Lannu Hammi (nimi muutettu) toteaa lakonisesti Tiede 3000-lehden haastattelussa, että Suomen maajoukkueen grillailma viimeinen moa-lintu ei ollut lajissaan ainoa, vaan sukupuuttoon kuoleminen varmistui vasta Suomen maajoukkueen syötyä läheltä löytyneet linnunmunat aamiaiseksi.

Luulin selvinneeni vuoden 2013 Sweconista

Lähtö

Päädyttyäni alkuvuodesta erinäisten onnettomien sattumusten johdosta sekä herrojen M ja Y pirullisella myötävaikutuksella vuoden 2013 noffariksi en mitenkään pystynyt aavistamaan, millaisia seuraamuksia toimella tulisi lopulta olemaan.

Oli kaunis lokakuinen aamu, kun lähdin kotipaikkakunnaltani, pienehköstä itäsuomalaisesta kaupungista Suuren Venäjän rajaseudulta, matkustamaan kohti Helsinkiä, Suomen silloista pääkaupunkia. Kulkuvälineenä käyttämäni juna oli hämmästyttävän täsmällinen, joten en perille päästyäni joutunut lainkaan kiirehtimään sopimaani tapaamiseen erään herra W:n kanssa, jonka kera minun oli tarkoitus matkustaa Pohjanlahden yli Ruotsiin.

Båtcon

Päästyämme laivaan, joka oli jo selvästi parhaat päivänsä nähnyt, mutta edelleen vankanoloinen risteilyalus, saatoimme tutustua hyttiimme, jonka havaitsemmekin soveltuvan lyhyen matkamme tarpeisiin. Illastetuumme kokoonnuimme vielä hyttiin muutaman muun matkalaisen kanssa. Illan vaiheista en tohdi kertoa pitkästi, mutta kuulemani moninaiset kertomukset värisyttävistä, kiellettyistä mielihaluista ja menneistä synneistä piirsivät sieluuni lähtemättömät, vaaleanpunertavat jäljet. Ponit, Jem, She-Ra... mitä vähemmän noista keskusteluista tallennetaan jälkipolville, sitä parempi.

Tukholma

Laivan saavuttua Tukholmaan kuljimme herra W:n kanssa kaupungin halki, osin maanalaisia tunneleita käyttäen. Kaupungin vanhin osa osoittautui turmiolliseksi kantamustemme painon lisääntyessä ja vaivalla hankitun matkavaluutan hivetessa jo ensimmäisenä päivänä. Suoruidimme kuitenkin näistäkin toimista riittävän kunniallisesti.

Fantastika 2013

Pääsimme lopulta turvallisesti Nackaan ja myös tapahtumapaikkana toiminut dieselvers-taskin löytyi. Kolmipäiväisessä

tapahtumassa oli kaikkineen yli neljäsatua kävijää, ja siihenkin nähden tilaisuuden käytännön järjestelyt olivat verrattain kelvolliset. Saatoimme ilmaista saapumisemme ilman suurempia kommervenkejä.

Profeetta Waltonin, josta näin vilauksen jo matkalla vastaalle, puheet ja saarnat olivat todella hurmiollisia, täynnä viisaita sanoja. Minun sallittiin oppia paljon salattua tietoa, kuulla ja nähdä visioita todellisuuden tuolta puolelta. Hänen kirjoituksensa vahvistavat yhä uskoani ja onnistuinkin tuomaan joitain niistä myös kotiin Suomeen.

Monissa puheenvuoroissa ja esityksissä havaitsin ilahduttavissa määrin feministisiä näkökulmia niin osallisten kuin yleisönkin puolella, ja mm. Lady

Tidbeck esiintyi Profeetta Waltonin ohella erittäin edukseen. Myös tapahtumaan erityiskutsun saaneen herra Halmeen esiintymiset olivat vakuuttavia, joskin tyylliltään hieman erilaisia. Lisäksi itse osallistuin järjestettyyn keskusteluun paikallissolujen toiminnasta. Oli kiinnostavaa havaita, että myös Itämeren länsipuolella painiskellaan osin samojen pulmien kanssa, joihin törmäämme toimintaa järjestäessämme myös kotimaassa.

Iltamenot

Kuten arvata saattaa, tapahtumaan liittyi myös paheksuttavaa juopottelua, joka tapahtui majapaikkamme yhteydessä olevassa ravitsemusliikkeessä. Päihdyttäviä nesteitä nautiskelimme kuitenkin olosuhteet huomioon ottaen melko sivistyneesti ja ainoastaan ko. tiloissa, eivätkä bakkanaalit missään vaiheessa saavuttaneet apokalyptisiä mittoja.

Paluu

Paluumatka sujui rauhallisemmin, ja käytössämme ollut laiva oli lähes aavemaisen tyhjä. Conkuumetartunnan toin kuitenkin muassani Suomeen ja vaikka tauti pysyykin tällä hetkellä melko oireettomana, lienee vain ajan kysymys, milloin se taas puhkeaa kauheaan kukkaansa ja minun on jälleen lähdettävä matkaan. ■

KOLMOSTIELLÄ MATKALLA ETELÄÄN

Rahikainen mittaili katseellaan yhtä jääpatsaista. Talvi meidät lopulta pelasti, eivät tarkkuuskiväärit, rynnäkköohjukset tai panssarivaunut, eivät edes ydinpommit. Taivaanrantaan maalanneet sienipilvet eivät olleet edes hidastaneet arrakiitteja. Mikään ei hidastanut, ei ennen ensilunta. Sinä syksynä se tuli aikaisin.

Nyt arrakiitit seisoivat pitkien valtateitä loputtoman talven jähmettäminä. Niiden valtavat, monijalkaiset ruhot eivät kaatuneet jäätyessään, vaan jäivät pystyyn patsaiksi, muistomerkeiksi vihollisesta, jota emme pystyneet päihittämään. Planeettamme oli viimeistellyt sen omin voimin.

Sanaakaan sanomatta Rahikainen potkaisu yhtä arrakiitin jaloista; jäinen ranka antoi periksi ja murtui. Jääpatsas menetti tasapainonsa ja, kuin hidastetussa elokuvassa, lähti kaatumaan. Jokainen silmäpari kääntyi sen pirstaloituessa asfalttiin. ”No mitä helvettiä, emmää ainakaan aatellu ootella notta nää perkeleet sulaa vielä tästä”, hän ärähti.

Oli toukokuu. Loin katseeni taivaalle, auringon peittäviin tuhkapilviin, ja toivoin sydämeni pohjasta olevani vielä täällä, kun kevät lopulta saapuu.

Olli Lönnberg

ROTANLIHACARPACCIO JA CRÈME BRÛLÉE À LA ZOMBIE

Kauden parhaat ruoat syntyvät vuodenajalle ominaisista tuotteista – ja miten helppoa se onkaan nyt, kun on aina talvi! Me emme kaikki vieläkään synny siamilaisina kaksosina, kolmosina tai nelosina, joten perheen yhteenkuuluvuutta on hyvä vaalia yhteisin herkkuhetkin (ei ole hyvä antaa kenenkään vaeltaa yksinään kovin kauas pimeässä...). Kunnan aterian valmistus ei ole sen vaivalloisempaa kuin valmisruokapakkausten kaivaminen supermarketien raunioista!

ROTANLIHACARPACCIO

Ainekset:

1 lihava rotta.

Ellei saatavilla, voidaan korvata kahdella nääntyneellä rotalla. Ellei saatavilla, voidaan korvata n. 20–50 torakalla, koosta riippuen.

Ellei saatavilla, tarkkaile naapuriasi; hänkään luultavasti ei ole onnistunut rottia pyydystämään. Tiedät miten tässä tulee käymään, joten on parasta että itse ehdit ensin.

Suolaa ja mausteita

Ellei saatavilla, voidaan korvata millä tahansa valkealla jauheella.

(Talvivaaran lähellä on hyviä kerrostumia. Eri kemikaaleilla saa mukavasti luotua mitä yllättävimpiä makuja – myrkyvuotoja aikanaan vastustaneilta viherpiipertäjiltä puuttui gastronomista mielikuvitusta! Kemikaalipitoisuuksista riippuen muita mausteita ei välttämättä tarvita, eikä sen jälkeen enää mitään muutakaan).

Kelmua lihan käärimiseen

Ellei saatavilla, pressunpalanen
Ellei saatavilla, jotain muuta
Ellei saatavilla, eipä sillä niin väliä

Menetelmä:

Älä nylje rottia; karvassa saatavaa vielä olla jokin irtoava ravintoaine. Herkkävatsaisimmat voivat kastaa rotan hetkeksi johonkin sopivaan happoon enimmän lian sulattamiseksi (joskin on muistettava, että kuoressa on eniten vitamiineja ja hivenaineita). Rotta leikataan ohuiksi siivuiksi millä tahansa käteen sattuvalla teräaseella, sirotellaan kauttaaltaan valitulla valkoisella jauheella, kiedotaan kelmuun tai sitten ei, ja asetetaan ulos kylmään, mikäli on jokin paikka, josta sitä ei

varasteta. Ellei, tarjoillaan sellaisenaan, koristeena kauden vihreitä... mitä tahansa. Iltajuhlassa säväyttävät pimeässä loistavat koristeet!

CRÈME BRÛLÉE À LA ZOMBIE

Ainekset:

1 zombie

Ellei saatavilla ...No ainahan niitä on saatavilla.

Liekinheitin

Ellei saatavilla, käsikranaatti tai vastaava.

Sokeria

Ellei saatavilla ...parempi olisi olla.

Menetelmä:

Tapa zombie liekinheittimellä, käsikranaatilla tms. Älä polta karrelle.

Irrota pää, leikkaa auki kalon yläosa. Sekoita aivot huolellisesti kunnes pehmeät ja tasaiset.

Polta kaunis, ruskea kuori liekinheittimellä (käsikranaattikin käy, joskin sitten on kaavittava seos takaisin kulhoon, eikä tarjoilussa tavallinen kulho tietenkään ole niin kaunis).

Sirottale sokeri koristeellisesti päälle. ■

HÄLSANS KÖK KUKKAIVOA VEGAANIZOMBEILLE!

Zombi-apokalypsin tuomiin yllättäviin pulmiin kuuluu yhä lisääntyvien vegetaristi- ja vegaani-zombien määrä. Lihattomia päiviä voi olla, mutta aivotomia ei. Näihin tarpeisiin on hiljattain kehitetty uusia, kukkakaalipohjaisia ratkaisuja.

TEKSTIVIESTITALSTA

Lähetä vaikka viimeinen viestisi numeroon
666 666 666 666.

Kyllä ennen oli kaikki paremmin! Poliitikotkin olivat vain kuvainnollisesti läpensä mätiä.

Jorma 57 v.

Mikä siinä on kun ihmiset eivät välitä korjata koiriansa paskoja pois pientareilta? Siellä ne ovat odottamassa kun jäät sulavat.

Yksi kaikkien puolesta

Saamari kun jengi polttaa zombeja parvekkeella! Haju leviää muihin huoneistoihin.

Astmaatikko

Lopettakaa jo sekopäät niiden alienien tuomien huumeiden laillistamisen lobbaaminen! Eiköhän teitä ole jo ihan tarpeeksi ihmisten riesana ja vaarana.

Nimetön

Yksi kaikkien puolesta: Mitä helvettiä niiden koiranpaskojen on väliä? Siinä on kolme kilometriä mannerjäätä päällä, joka ei sula seuraavaan 10.000 vuoteen. Ei näy, ei haise.

Koiruli

Sais kevät jo tulla. Perjantai-olueni on ollut umpeenjäätynneessä jääkaapissa jo kaksi vuotta.

Arvaa ärsyttääkö?

Vittu kun oon edelleenkin tässä yhden asunnon loukossa. Hymyilkää siellä ulkopuolella, saatat.

Liikaako pyydetty?

Koiruli: Vaikka miten olisi manerjää koiranpaskojen päällä, paheksun silti. Siinä näkee että koiranomistajat ei lainkaan välitä. Kyllä se sitten lopulta haisee ja näkyy. Olisiko kiva jos haisis teidän kotipihalla?

Yksi kaikkien puolesta

Miksi kaikkialta on ydintalvirrenkaat loppu?

Maksava asiakas

Viime maailmanloppu se vasta oli jotain. Ei näistä nykyisistä ole mihinkään.

Tohtori X

Miten niin maailmanloppu tuli vasta nyt, vaikka Kekkonen kuoli jo vuonna 1986?!

Jarmo Corhonen

Ostin zombie-Sukulan aivojenkeittokirjan. Kyllä nyt maistuu!

Torakka hampaan kolossa

Joku raja! Viereisestä mutanttienulkoilutuspuistosta kuuluu vielä iltakymmenen jälkeen ulinaa ja korinaa. Saisivat ryömiä takaisin koloihinsa!

Naapuri watch

Tohtori X: Ai ei fotonikohdistimen pyyhkäisy kelvanneet? Ihme nirsoja.

Prof.Paha

Onko kellään ohjetta kuusisorimisille hanskoille? Tympii käydä ulkokuuussissa, kun pyyhkimäsormi ehtii aina jäätyä tönköksi.

Mutant hygiene

Hienoa Pertsaa, Kalajoen aavikkokävelyn tsemppipalkinnosta. 90 % ihosta paloi, mutta niin vain nilkutti Pertsaa maaliin. Isä ja Äiti onnittelevat.

Tohtori X ja Prof. Paha: Teidän surkeat ydintalvirvitelmät eivät ole mitään, odottakaapa kun MINUN helvetinkoneeni käynnistyy.

Tohtori Tuho

Palasimme juuri tuoreen vaimoni kanssa romanttiselta hämmäskälyväestönsuojasta. Nyt on rotat syöneet kodin, mutta lempileikkuu!

Jaska

POSTAPOKALYPTISET KAUNEUSVINKIT

Nyt, kun kaikki kosmetiikkavalmistajat ovat pyyhkiytyneet maan päältä, otsonikerros on vain kaukainen muisto ja ilmaa leijuva vulkaaninen tuhka tukkii ihohuokoset, maailma on pullollaan aivan uudenlaisia kauneushaasteita. Oman erityisryhmänsä muodostavat yhä lisääntyvät epäkuolleet, kuten zombit. Mistä apu maksaläiskiiin? Miten hidastaa ruumiin hajoamista ja peittää sen merkit? Marvinin vinkeillä opit hyödyntämään luonnon antimia taistelussasi rappiota vastaan!

Silmien rajaus hiilellä ja murskatuista hyönteisistä tehdyt pigmentit ovat toki peruskauraa, mutta seuraavat vinkit ovat todellisille heavy-usereille:

Belladonnaa (joka tarkoittaa "kaunis nainen") käytettiin viettelevän katseen tuomiseen jo renessanssiajan Italiassa. Belladonna-kasvin lehtien ja makeiden marjojen sisältämät tehoaineet, kuten alkaloidit belladonnaani ja atropiini, laajentavat pupilleja ja luovat katseen, johon tekee mieli upota. Belladonna muuten auttaa myös ilmakehän elohopeahuurujen aiheuttamiin kouristuksiin. Annoksen kanssa kannattaa olla hieman tarkkana, tai tuloksena voi olla aivan pikkiriikkisiä näköhäiriöitä, sydämentykytystä ja hallusinaatioita.

Pääsivätkö viinapullon jämät hapettumaan? Ei hätää! Lyijyvalkoinen, tuo jo muinaisessa Egyptissä tunnettu epätasaisen ihon pelastaja, tehdään lyijystä ja viinietikasta. Tahna tuottaa tasaisen, valkoisen ihon ja peittää pikkuvirheet. Erityisen suosittu se on zombien keskuudessa. Pitkäaikaisessa käytössä saattaa kuitenkin ilmetä iho-

vaurioita, hiustenlähtöä ja kuolemista.

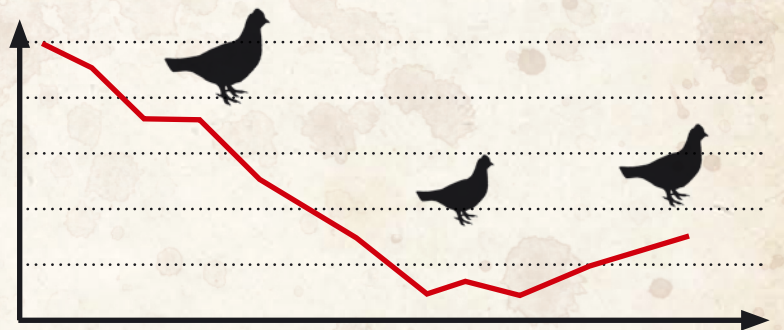
Maksaläiskien ja muiden ihon värivirheiden hoitoon käy krokotiililanta, joka on jo vanha keksintö ihonvalkaisussa. Jos krokotiilejä ei ole käsillä, kannattaa kokeilla ennakkoluulottomasti muidenkin eläinlajien ulosteita.

Kemiallinen kuorinta auttaa ihon värivirheiden lisäksi finneihin ja ryppyihin. Maitohappo vaalentaa pigmenttilaikkuja, glykoli- ja salisyylihappo silottavat tehokkaasti ihon pintaa mataltaan ryppyjä. Glykolihappoa saadaan muun muassa raaoista rypäleistä, salisyylihappoa pajunkuoresta ja maitohappo – no, happamasta maidosta. Seos sivellään kasvoille kevyesti hieroen, välttämättä silmänympärysihoa. Se kirveltää ja kuumottaa iholla siedettävästi. Jos ainetta on nieltä, huuhto suu. Missään tapauksessa ei saa oksennuttaa. Jos kemikaalia joutuu silmiin, huuhto huolellisesti vedellä usean minuutin ajan. Seosta säilytetään tiiviisti suljetussa astiassa kuivassa tilassa. Ei saa säilyttää alumiini-, tina- eikä sinkkiastioissa!

Miten päästä eroon lopuistakin otsarypyistä ja ilmejuonteista nyt, kun kaikki plastiikkakirurgit ovat muuttuneet neste-mäisiksi? Ratkaisu on Marvinin Tee Se itse -botox. Löytyykö bunkkerisi nurkasta harmaakastikepurkki, joka on epäilyttävästi turvonnut? Ilmiön aiheuttaa Clostridium botulinum -bakteerin tuottama botuliinintoksiini, joka tunnetaan paitsi hermomyrkkynä, myös rypyjen siloittajana. Muistathan steriloida käyttämäsi neulat keittämällä. Tunnettuja käyttäjiä: Vladimir Putin! ■

TIEDE:

PYYN LIKIARVO KASVANUT – SUURIN OSA MAAILMANLOPUISTA JO TAKANAPÄIN?

© FINNGORSKIN STETSON-HARRISON-INSTITUUTTI

Myydään pikkaisen sulanutta painopaperia, kaksi hopiaista ämpäri. Ei jälleenmyyjille eikä varsinkaan Marvinin toimitukselle!

Ei kaikille

Viesti Martti Mieltusen vähemmistöhallitukselle: Aikamatkustus toimii edelleen. Toivottavasti.

Myydään tuokkonen lihaisaa myslää, vain nouto. 555-8564346

Pertsaa

Etsitään maankaltaista planeettaa, jolla ei vettä eikä ovia.

T. Nimim. Signs

Minä ainakin, osaltani, otan mielihyvin vastaan ulkoavaruuden mutanttivalloittajat. Entä sinä?

Avomielinen

Kuka saakeli kähvelsi meidän pyykkinarulta konekiväärin? Zombit on kohta pihassa ja kirveskin ihan kesäterässä. Turpaan tulee jos ei ennen seuraavaa laskeumaa palauteta!

Kohta suutun

Mä en jaksa kuunnella teitä enää yhtään. Pistän kaiken pas-kaksi kiertoradalta.

Tohtori X

EMMANUEL ARSE DINOJUNA

Mary katseli piilopaikastaan kuinka rex repäisi Johnnyn kahtia. Jalat nytkähtivät dinon kidassa ja putosivat sitten maahan, josta toinen dino sieppasi ne kitaansa. Johnny oli kadonnut petojen kitaan muutamassa sekunnissa.

Kauhuun liittyi suuttumus – miten mies oli ollut niin typerä? Johnny oli ehtinyt syöksyä ylivoimaisesti parhaaseen piiloon, kun rexien lauma yllätti heidät. Greg, Andy, Pete ja vanha Lise oli haukattu saman tien, sillä he olivat edenneet puuttoman notkelman keskivaiheille. Johnny oli ollut sopivasti suuren kiven takana, kun rexit ilmaantuivat vastapäisen metsän reunaan. Kiven alla oli onkalo, johon Johnny oli ryöminyt piiloon. Rexit eivät olisi edes saaneet Johnnya ulos kolosta, jos olisivat huomanneet hänet. Mutta sitten sen typeryksen piti ryömiä hakemaan saaliskassiaan, joka oli pudonnut metrin päähän näkösalille.

Suurin rex oli huomannut Johnnyn ja ollut muutamalla loikalla tämän kimpussa. Ja sitten naps.

Mary koetti olla hengittämättä kun rexit alkoivat tähyillä ympärilleen, murahdella ja tuuppia toisiaan. Ne lähtisivät kohta etsimään uutta saalista, eikä Mary halunnut päätyä siihen rooliin. Hänen piilopaikkansa oli surkea. Mary makasi notkelman ylärinteessä selällään matalan pensaan sisällä. Heti rexit nähtyään Mary oli heittäytynyt maahan, kierähtänyt pensaan sisään ja päättynyt selälleen. Pahaksi onneksi hänen selkensä alla oli vielä reppu, jossa oli kuusi kallisarvoista tölkkillistä jonkinlaista itämaista papuruokaa. Ne olivat löytyneet pienestä raunioituneesta siirtolaismarketista, jonka etsijät olivat paikantaneet viikkoa aiemmin.

Reppu painoi selkää, mutta Mary ei uskaltanut korjata asentoaan millikään, koska tiesi miten helposti rexit havaitisivat liikkeen. Niillä oli myös hyvä hajuaisti, mutta nyt aukio oli niin täynnä ihmisen palasia, että Mary toivoi oman etäisemmän tuoksunsa hukkuvan niistä uhoavan tuoreen ihmisveren hajun alle.

Johnnyn napannut rex vaikutti Marysta tutulta. Kyllä, se oli Arpinaama, Birdvilleä ympäröivän tasangon lauman johtaja. Mitä se teki näin kaukana

kukkuloilla? Toivottavasti lauma ei ollut siirtymässä tänne. Se tarkoittaisi että metsästäminen, viljely ja etsintäretket muuttuisivat hengenvaarallisiksi. Vaikka Bunkerissa oltiin turvassa dinoilta, sieltä oli pakko lähteä ruoanhakumatkoille.

Äkkiä Arpinaama ärjäisi niin että notkelma kaikui. Se teki pari valerynnäköä kohti muutamaa nuorta urosta, jotka vetäytyivät kauemmas. Arpinaama ärjäisi uudelleen ja nyt koko muu lauma, seitsemän rexiä kaikkiaan, poistui notkelmasta. Paitsi että yksi jäi. Mary huomasi, että se oli naaras. Se asettui notkelman pohjalle, pudottaen pienten eturaajojensa varaan ja nosti häntänsä sivuun. Se oli kuumassa, Mary tajusi.

Arpinaama lähestyi naaraista. Sekin pudottaen eturaajoilleen ja tönäisi päällään naaraan peräpäätä. Mary näki kuinka uroksen sieraimet avautuivat ja sulkeutuivat. Kumeaa murinaa kuului rexien suunnalta. Mary ei ollut aivan varma tuliko ääni jommasta kummasta vai molemmista.

Mary mietti uskaltaisikohan hän perääntyä metsän suojaan nyt kun dinoilla tuntui olevan muuta puuhaa. Mutta hän ei ollut selvinnyt tuhon jälkeisistä vuosista ottamalla riskejä. Oli parempi maata hiljaa paikallaan ja toivoa että rexit lähtisivät hommansa hoidettuaan tiensä.

Nyt Arpinaama kohottautui ylös. Mary näki hämmästykseseen jonkin ison ja kääremäisen kiemurtelevan sen takajalkojen välissä.

Vai tuollainen oli rexien kalu.

Harmaa elin näytti elävän omaa elämänsä. Sen punertava kärki nousi kohti yläilmoja, nyökkäsi välillä alaspäin ja kohosi sitten taas. Varsi värähteli, ikään kuin rengasmaiset lihakset olisivat pumpanneet kalua ylöspäin.

Mary oli ehtinyt käydä high schoolin ennen kuin tuho tuli. Liskojen biologia ei ollut kuulunut mitenkään keskeisenä osana hänen pienen kotikaupunkinsa Dicksonin koulun opetusohjelmaan, mutta Mary oli melko varma että liskojen sukupuolielimet eivät olleet aivan tuollaisia. Mitä dinot oikein olivat? Mary muisti erässä suojassa asuneen vanhan yliopistomiehen, joka selitti että dinot olivat tulleet ulkoavaruudesta. Toisten

mielestä ne tulivat maanalaisesta maailmasta. Marya kiinnosti lähinnä tietää häipyisivätkö dinot joskus.

Paitsi että nyt Mary huomasi, että hänellä oli vaikeuksia irrottaa katsettaan rexin oudosta elimestä.

Ei niin, että Marylla olisi ollut kovin paljon kokemusta oman lajinsakaan peniksisistä. Hän ei ollut neitsyt, mutta sitä kokemusta hän ei halunnut muistella.

Jack oli ollut hänen poikaystävänsä high schoolin viimeisellä luokalla. Eräänä perjantaina ennen kevätlukukauden päätöstä he olivat pyöräilleet Dicksonin takana olevalle kukkulalle, joka oli tunnettu kuhertelupaikka. He olivat löytäneet syrjäisen kolkan, josta saattoi ihailia Dicksonin valoja, ja levittäneet huovan kevätkylmään maahan.

Jack oli ollut kömpelö. Mary olisi halunnut edetä rauhallisemmin ja esimerkiksi tutustua Jackin kovana nöpöttävään kaluun tarkemmin, mutta Jack oli keskittynyt avaamaan hänen farkkujensa nappeja ja kiskomaan housuja alas. Onneksi tilanne oli ollut niin kiihottava, että Mary oli ollut valmiiksi märkä, kun Jack oli ilman sen kummempia lämmittelyjä sohinut elimensä Maryn sisään. Mary oli tuntenut pienen kivun kirpaisun – ja sitten Jack oli nytkähtänyt ja örähtänyt ja laskenut siemennesteensä hänen sisäänsä.

Onneksi Mary ei tullut rasakaaksi, sillä odotellessaan hengityksensä tasaantumista he näkivät Dicksonin valojen sammuvan. Kun he selvisivät kaupunkiin, he saivat kuulla että tuho oli alkanut. Mary ei nähnyt Jackia enää koskaan. Maryn perhe pakeni tuhoa metsiin vielä samana yönä. Siellä he viettivät seuraavat kolme vuotta pienessä pakolaisjoukossa, kunnes laumastaan harhautunut stego tappoi Maryn vanhemmat ja Mary päätti siirtyä muualle.

Arpinaama ärjähti jälleen ja Mary palasi nykyhetkeen. Rexin penis oli kiemurrellut pystyasentoon. Marysta näytti, että se ikään kuin etsi kohdettaan, vaappui puolelta toiselle. Välillä kalun varsi koukistui kaarelle ikään kuin se olisi valmistautunut iskemään saaliiseensa.

Maryn kasvoja alkoi kuumottaa. Niin paljon kuin hän

vihaskin dinoja, tuo rexin keinuva kalu tuntui hypnotisoivan hänet. Muisto rakastelusta Jackin kanssa oli saanut hänet kostumaan – tai ei itse muisto, vaan fantasia, jota hän oli elätellyt: Hän oli jo vuosia yksinäisinä iltoina kuvitellut yksityiskohtaisesti, kuinka tätä ensimmäistä kertaa olisi seurannut toinen kerta täydellistä seksiä. Sen sijaan maailma tuhoutui.

Mary yritti työntää kuumat ajatukset pois mielestään. Hänen pitäisi tajuta olevansa hengenvaarassa maatessaan alle kymmenen metrin päässä tonnin painoisista, ihmisiä vihavista tappokoneista.

Naarasrex nosteli takajalkojaan ikään kuin asettuakseen parempaan asentoon. Se keinuttelei peräänsä ja sen häntä taipui eteenpäin ja kiertyi sitten kohti Arpinaamaa, ikään kuin yrittäen kiskoa tätä lähemmäs. Nyt kumpikin dinoista päästi lyhyitä kumeita murahduksia. Kuola valui naarasdinon suusta ja sekoittui ihmisvereen sen leualla.

Arpinaama laskeutui alas ja sen pienet, teräväkyntiset eturaajat iskeytyivät naaraan lantioon. Naaras nosti päänsä ja karjahti. Mary näki ohuen verijuovan valuvan pitkin naaraan lantiota siitä, mihin Arpinaaman kynnet olivat iskeneet. Sen sijaan että olisi kavahtanut kipua, naaras työnsi peräänsä taaksepäin kohti Arpinaamaa.

Nyt Arpinaamakin liikahti, se nousi korkealle naaraan yläpuolelle. Mary pystyi piilostaan näkemään vielä kerran Arpinaaman kalun. Se värähteli villisti, lihakset sen varressa pumpasivat näkyvästi kun se etsi maaliaan. Sitten se syöksähti eteenpäin ja kaivautui naaraan sisään. Naaras ulvahti tuntiesaan Arpinaaman kalun sisälään. Ääni sekoittui Arpinaaman karjahdukseen, jossa Mary saattoi lajirajankin yli tuntea voittajan riemua.

Maryn oikea käsi lepäsi hänen reidellään, siinä mihin se oli pysähtynyt kierähdysten jälkeen. Kun rexit alkoivat liikehtiä parittelun tahtiin, Mary ei voinut itselleen mitään. Hänen kätensä liukui millimetri millimetritä kohti haaroväliä. Mary tiesi olevansa hullu. Ja kiimassa.

Hänen kätensä kupertui sykkivän häpykummun ympärille. Hänen repaleiset maasto-

housunsa olivat ohutta kangasta ja hän tunsu sen läpi häpyhuultensa raon avautuvan etusormensa alla. Hän etsi klitoriksen nypykän ja alkoi sormia sitä hitaasti, liikuttaen sormiaan mahdollisimman vähän.

Mary toivoi, että dinot eivät näkisi hänen sormiensa pientä liikettä. Sitten, kun kiihko kasvoi, hänen mieleensä tuli toinen ajatus. Hän kuvitteli kuinka Arpinaama näkisi hänet... jättäisi naaraan, rymistäisi ylös rinnettä ja kääntäisi Maryn ympäri ja ottaisi hänet käärmekehräälään.

Maryn piti purra huultaan, ettei hän olisi voihkaissut ääneen. Kunpa hän voisi riisua housunsa!

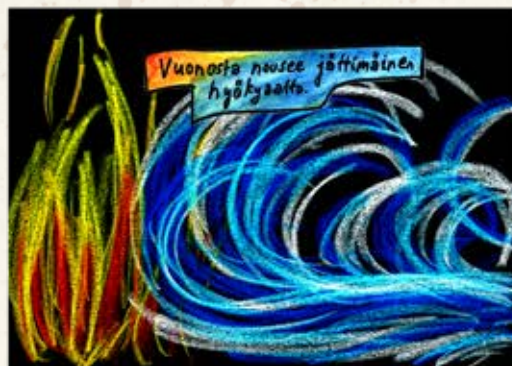
Arpinaaman valtava liskoruho iskeytyi vasten naaraan lantiota. Suurikokoinen uros työntyi vuoroin oikealta, vuoroin vasemmalta naaraan sisään. Mary oli varma että kuuli märkiä ääniä, jotka syntyivät kahden liskonelimen liukuessa sisäkkäin. Äänet kuitenkin jäivät rexien kiimaisten karjahdusten alle. Niiden toisiaan vasten iskevät ruhot saivat maan tärähtelemään Maryn takamuksen alla. Jokaisella tärähdyksellä Mary painalsi nopeasti klitoristaan ja oli kateellinen naarasrexille. Maryn kasvot olivat kiihkon punaamat. Hän yritti peittää kiihtynyttä hengitystään, vaikka tiesi dinojen kuulon huonoksi. Maryn jalat vapisivat ja hän tunsu selkärangansa juuressa kihelmöintiä, joka edelsi orgasmia

Arpinaama karjahti viimeisen kerran. Naaras vastasi ulvahduksella ja Mary painoi viimeisen kerran klitoristaan. Painaessaan hän katsoi Arpinaamaa suoraan kasvoihin. Katsoiko Arpinaama takaisin julmalla ja himokkaalla liskonkateellaan, valmiina ottamaan toisen lajin naaraan heti perään? Salama välähti Maryn näkökentässä orgasmin tullessa.

Mary oli vielä nautinnon jälkeisessä huurussa, kun tapahtumat notkossa kiinnittivät hänen huomionsa. Naaras irrottautui Arpinaamasta lähes väkivaltaisesti ja lähti karjhdellen löntystämään notkon vastakkaista rinnettä ylös – suuntaan, johon muu lauma oli mennyt. Hetken kuluttua hän kuuli lauman toisten urosten karjahtelua. Mary muisti erässä suojassa olleen

Raportti NORJAN rannikolta

Milla Vistilä 2014 amina.sarjakuvablogit.com

pieniä Marylle. Hän huomasi pihan nurkassa pienen kummun, jonka päältä hän ehkä yltäisi tarttumaan aidan harjaan.

Samassa Arpinaama oli hänen kanssaan samalla pihalla, se oli tunkenut itsensä läpi kujasta välittämättä siitä, että tiiliseinät olivat repineet sen kyljet naarmuille. Se karjahti niin että talon pari vielä särkymätöntä ikkunaa helähti. Mary ryntäsi kohti pihan nurkan kumpua, mutta tiesi että Arpinaama olisi hänen kimpussaan ennen kuin hän ehtisi kivuta aidan yli.

Pari askelta ennen kumpua Maryn jalka osui pihalla lojuneeeseen putkenpätkään ja hän kaatui päistikkaa heinikkoon. Arpinaama astui pari maata tärisyttävää askelta kohti. Mary yritti ryömiä eteenpäin ja pääsi kummulle. Siellä hän tunsi Arpinaaman varjon. Sen valtava pää keikkui hänen yllään.

Mary kääntyi selälleen. Oli parempi kohdata loppunsa näin, katsellen iltapäivän kullannuonasta valoa talojen seinissä ja taivaalla.

Mutta Arpinaama ei näyttänyt haluavan puraista Marya kahtia. Sen keltaisissa silmissä oli kumma kiilto. Kidasta valui kuolaa Maryn päälle. Se valui hänen vihertävälle t-paidalleen joka kastui pian läpikuultavaksi. Rexin kuola oli lämmintä ja tahmeaa ja sai Maryn ihon kihelmöimään. Arpinaama tuoksui käärmeennahalta ja kuumalta pölyltä.

Se murisi jälleen. Mary tunsi koko kehonsa tärisävän tuon äänen tahtiin.

Äkkiä Arpinaama kohottautui. Sen onnistui tuoda eturaajansa Maryn ylle. Mary katsoi kahta terävää, banaaninkokoista kynttä raajan päässä.

Arpinaama laskeutui toisen eturaajansa varaan niin että maa tärähti. Mary kuvitteli murskautuvansa liskon alle, mutta huomasi olevansa sen eturaajojen välissä. Rexin ruho oli lähes käden ulottuvilla.

Arpinaama asetteli jalkojaan ja häntäänsä. Se irrotti toisen eturaajan maasta ja onnistui säilyttämään tasapainonsa. Hitaasti raaja lähestyi Marya. Se osui häntä kaulaan. Kosketus oli höyhenkevyt. Dino kouskisti raajaansa niin, ettei kynnen terävä piikki osunut Maryn kaulan ihoon. Sitten se liu'utti

raajaa alaspäin. Raaja liukui Maryn rintojen väliin.

Mary värähti. Hän huomasi kynnen kosketuksen lähes kiihottavaksi. Samalla Maryn aivot työskentelivät kuin vimmuttu.

Hän ei todellakaan tiennyt mitä oli tapahtumassa, ja mitä seuraisi siitä mitä ehkä tapahtuisi. Hänellä ei kuitenkaan ollut vaihtoehtoja. Mikä tahansa, mitä Arpinaama hänelle tekisi, olisi parempi kuin syödyksi tuleminen.

Mary tarttui Arpinaaman eturaajaan. Se ei ollut kovin paljoa ihmisen kättä isompi. Se tuntui kuumalta ja karhealta. Arpinaama piti raajaa rentona, joten Mary siirsi sen vasemman rintansa päälle. Arpinaama levitti kyntensä ja sen liskonkämmen peitti rinnan. Terävät kynnet pistivät Marya kylkeen ja lähelle kaulaa, mutta aiheuttivat tuskin nirhamaa.

Dinon kämmenen aiheuttama tunne sai Maryn hengähtämään kiivaasti. Tällaista hän ei ollut kokenut sitten Jackin haparoivien käsien. Veri alkoi äkkiä virrata kiivaammin hänen suonissaan.

Arpinaama murahti. Eturaja lähti liikkeelle rinnalta ja siirtyi vatsalle. Rexin kynnet tunkeutuivat Maryn maastohousujen kauluksen alle.

Asiat tuntuivat etenevän nopeasti, liian nopeasti. Yksi riuhtaisu ja hänellä ei enää olisi housuja. Mary tarttui jälleen Arpinaaman eturaajaan. Hän siirsi sen sivuun – ja äkkiä Arpinaama kohottautui jälleen takaraajojensa varaan ja tuijotti häntä. Mary ei oikein tiennyt mikä häneen meni, mutta äkkiä hän tarttui paitansa helmaan ja kiskoi sen päänsä yli. Nopealla liikkeellä saivat lähteä myös maastohousut. Hän asettui selälleen ja tuijotti Arpinaamaa. "Mitä nyt sanot?" Mary tokaisi.

Arpinaama astui askelen lähemmäksi ja Mary tuli tietoiseksi kalusta. Se tempoili ylöspäin rexin takaraajojen välissä.

Arpinaama murahti ja valutti jälleen kuolaa Maryn päälle. Nesteen vaikutus paljaaseen ihoon oli sävähdyttävä. Se valui pitkin hänen rintojaan, alas kaulaa ja vatsaa, hänen haaroväliinsä. Kuola oli liukasta. Mary tarttui nesteen peittämiin rintoihinsa ja antoi käsiensä liukua niiden ympäri. Limainen neste ja

ZOMBI-SPAISSARIT NEUROVIISUIHIN!

Luolassa lukin, peikkojen, pukin, sorkkien siro sipsutus käy. Hyytävä wiima, karkelon kiima: silmät ja sarvet – muuta ei näy!

Veikkonen kuule kauhistus, oi! Hiisien himohirnunna soi: Ruumiita tuokaa, saavista juokaa: Hornassa hurrataan!!!

Aaveet ja peikot tanssivat, heikot, haisevat haaskat ontuvat pois.

Luuranko laukkaa, kurkustas haukkaa: hengen jos saada vois? Helvetin kaikki kauhut on nyt Pääpirun kanssa temmeltänyt.

Ruumiita tuokaa, saavista juokaa: Muuten sun Hiisi vie!

Voit nyt vaihtaa tatuointisi rahaksi! Säilö omasi **M or Bidiin** – saat rahat heti käteen! **RAHAT TEILLE, NAHAT MEILLE!**

Meiltä myös aidolla ihmisnahalla sidottuja kirjoja: nyt alehinnalla suoraan ale-Haavista (ex-Harvard) **TULE JA PYÖRRY!**

OIKAISU

Heinäsiirkkarvet eivät saapuneetkaan Punaisen Kuun Yönä. Toimitus selvittelee asiaa.

käden kosketus sai hänen nänninsä nousemaan pystyyn. Lisää kuolaa valui Arpinaaman kädeltä, kunnes Mary oli märkä kauttaaltaan. Hänen haaroissaan kuola sekoittui kosteuteen, jota oli alkanut hitaasti syntyä hänen sisällään. Mitä tämä oli?

Arpinaama astui askeleen eteenpäin ja kohosi nyt Maryn yllä kuin valtava patsas. Liike toi Arpinaaman kalun Maryn ylle. Hän saattoi hyvin nähdä rengasmaiset lihakset, jotka värähtelivät kalun kiemurrellessa hänen silmiensä edessä.

Maryn tarvitsi vain ojentaa kätensä. Hän sai otteen kalusta.

Se oli kuuma, kuiva ja notkea. Se tempoili Maryn käsien puristuksessa.

Arpinaama urahti tuntiansaan käsien kosketuksen. Mary tajusi, että tämä oli jotain mitä rexin lajin naaraat eivät voisi koskaan tehdä.

Arpinaama muutti asentoaan ja kalu laskeutui Maryn päälle. Se kostui kuolasta, jota oli kaikkialla, kiemursi Maryn rintojen välissä ja etsi tietään.

Ylös vai alas? Mary olisi halunnut sen alas, mutta ei tiennyt voisiko ottaa tuota asetta vastaan. Hän tarttui kyrpään jälleen kaksin käsin ja puristi sitä rintojaan ja vatsaansa vasten. Arpinaama karjahti – nautinnosta, Mary oli varma. Arpinaama kohensi asentoaan ja Mary kietoi kätensä sen kyrvään ympärille. Kyrpä ulottui hänen vatsaltaan kasvoille asti. Hän hieroi sitä kaksin käsin.

Kyrvään punertava kärki keikkui Maryn kasvojen yllä. Hän kohottautui ja nuolaisi sitä. Se maistui nahalta ja oudolta myskiltä. Nuolaisu sai Arpinaaman taas karjahtamaan, joten Mary toisti sen. Pian hän nuoli ja näykki sykkivän kyrvään kärkeä ja puristeli sen vartta rytmikkäästi. Maryn liikkeet saivat dinon ärjähdelemään ja liikuttamaan takaraajojaan. Maa tärhelteli. Mary tunsu kiihottuvansa tästä voiman tunteesta: valtava dino oli hänen käsiensä armoilla. Hän nosti polviaan ylös ja avasi reitensä. Voisipa hän saada tuon kalun sisäänsä! Hänen teki mieli yrittää tarttua reisillään kaluun, roikkua siinä sekä käsin että jaloin, mutta harmikseen hän ei yletynyt tekemään niin.

Mary tunsu, että Arpinaama saattoi olla lähellä kliimaksia.

Hän ei tiennyt mitä sitten tapahtuisi. Äkkiä Arpinaama tempaisi kalunsa pois Maryn suun ja käsien otteesta. Kyrvään kärki piirsi salamannopeasti viivan Maryn kaulaa pitkin, rintojen välistä, vatsan poikki. Kun se kosketti Maryn kosteita häpykarvoja, se vetäytyi pois päin.

Ja iskeytyi saman tien hänen häpyhuuliaan vasten. Arpinaaman kalu oli taatusti suurempi kuin mikään ihmismiehen elin, eikä se voinut tunkeutua Maryn sisään. Kalu jäi tunnustelemaan Maryn häpyä, se liikkui ylös ja alas häpyhuulia, kävi peräaukolla. Mary tarttui reisiin ja levitti itseään äärimmilleen. Jos Arpinaama vain pystyisi...

"Tule, tule", hän mutisi puoliääneen. Arpinaama oli jännittyneenä paikoillaan, vain sen kalu teki työtään Maryn jalkovälissä. Mary työnsi itseään ylöspäin, jotta häpy painautuisi kovemmin kalun kärkeä vasten. Sen pää oli aivan hänen aukollaan, joka valui kiiman mahlaa, mutta sisään se ei mahtuisi.

Arpinaama karjahti. Mary saattoi tuntea sen kalun lihasten liikahtavan.

Ja äkkiä Mary tunsu kuinka Arpinaaman kalun pää tunkeutui kuin tunkeutuikin hänen sisäänsä. Sen rengasmaiset lihakset olivat supistuneet sen verran, että kyrvään pää mahtui liukumaan Maryn äärimmäisen kostuneeseen koloon.

Mary oli haljeta. Hän oli varma että hänen silmänsä pullistuisivat ulos samalla kun hän huusi kurkku suorana. Mutta äkkiä kipu alkoi jäädä nousevan nautinnon alle. Mary ei ollut koskaan kokenut mitään tämän kaltaista. Rexin kyrpä sykki syvällä hänen sisällään. Ihminen ja dinosaurus yhdistyivät hänen jalkovälissään. Sitten Arpinaama alkoi liikuttaa elintään hitaasti edestakaisin.

Arpinaama mylvähteli tavalla, jota Mary ei ollut aiemmin kuullut. Hän tajusi hirviön taistelevan itseään vastaan, jotta ei halkaisisi häntä yhdellä murhaavalla työnnöllä. Puristuksen täytyi olla sietämätön.

Arpinaama työntyi syvemmälle. Nyt Mary alkoi tuntea, että ei enää kestäisi. Hän vääntelehti Arpinaaman sykkivän kalun ympärillä. Kalu kiemurteli hänen sisässään, kolkutteli

kohdun portteja valmiina laskemaan sinne liskonsiemenensä.

Lauetessaan Mary päästi pitkän nääntyneen karjaisun joka sekoittui Arpinaaman urahteluun. Arpinaama nytkähteli pari kertaa hänen sisällään venyttäen Maryn orgasmia, kunnes dinosaurus käänsi kitansa ammolleen, karjui hämärtyväle taivaalle ja laski siemenensä Maryn kohtuun, sitten hävylle, vatsalle, rinnoille ja kasvoille.

Mary saattoi menettää hetkeksi tajuntansa. Kun hän avasi silmänsä hän huomasi tuijottavansa rexiä silmiin. Mutta tämän kasvoja ei koristanut arpi. Se ei ollut Arpinaama, vaan yksi nuoremmista uroksista, jotka Arpinaama oli eilen ajanut naaraansa kimpusta. Pihaa ympäröinyt aita oli kaatunut ja Mary näki kadulla pihan ulkopuolella joukon muita rexuroksia.

Liskon punainen, pitkä kieli työntyi ulos kidasta ja nuolaisi Marya vatsasta kaulaan levittäen kuolaa. Seuraava nuolaisu pyyhkäisi hänen häpyään hellävaraisesti. Nuori dino – Mary nimesi sen mielellään Vihreäksi vihertävän kaulapöimön mukaan – pudottatui eturaajoilleen ja onnistui kääntämään Maryn vatsalleen.

Aikoiko Vihreä ottaa hänet kuin oman lajinsa naaraan? Mary asettui kontilleen. Onnistuukohan tämä? Mary mietti Vihreän kapeamman mutta notkeamman kyrvään luikerrellessa takaapäin hänen reisien väliin ja edelleen kohti hänen rintojaan ja suutaan. Vihreä alkoi liu'uttaa kyrpänsä Maryn hävyn, vatsan, rintojen ja suun väliä. Mary alkoi puristella Vihreän kalua reisillään. Pian hän otti avukseen toisen kätensä ja sai Vihreän mylvähtelemään nautinnosta.

Ottaessaan lauman kolmannen tai neljännen uroksen vastaan, tällä kertaa selällään, Mary näki Arpinaaman häntä telemässä rex-naaraita kauemaksi. Nämä olivat selvästi aggressiivisiä, mutta Arpinaama ja kaksi muuta urosta ajoivat ne pois lopullisen näköisästi. Samalla hetkellä Täplikkääksi nimetty rex lävisti Maryn hellävaraisella työnnöllä.

"Hittoon Sam ja hänen pominsa", Mary ajatteli orgasmin lähestyessä. "Minä panen nämä dinot sukupuuttoon." ■

apocalypsebook

Päivitä status

Jariina Mussula

Onni on siskon marsu, jonka juuri söin.

2 minuuttia sitten ✕ Poista ✕ Tuhoa ✕ En tykkää

👍 3 kaveria ei tykkää tästä

Lusse Töyhkä jakoi linkin:

Raportti taivaasta – Jumala kuumana!

"Menin vessaan ja tämmöistä teitte. Kosmos paskana!"

14 minuuttia sitten ✕ Poista ✕ Tuhoa ✕ En tykkää

👍 8 kaveria ei tykkää tästä

Leevi Silava liittyi ryhmään

Herttoniemen henkiinjääneet (ei kannibalismia)

22 minuuttia sitten ✕ Poista ✕ Tuhoa ✕ En tykkää

👍 8 kaveria ei tykkää tästä

Uruk Tervetuloa joukkoon! Käypä ihan ensimmäiseksi keittiöteltalla, niin saadaan sinut muonalistoilta.

5 minuuttia sitten ✕ Tuhoa ✕ En tykkää

Milja Pyörre

Älkää morkatko säteilyä! Sehän on vain erilaista valoa. Monet mutanttityöstävistämme näkevät sitä ihan hyvin. Eli vähän ajattelemisen aihetta tässä itse kullekin.

25 minuuttia sitten ✕ Poista ✕ Tuhoa ✕ En tykkää

👍 11 kaveria ei tykkää tästä

Hille Patso

Mut haastettiin tähän meemiin, mitä 10 ruokaa kaipaat eniten maailmanloppua edeltäneestä maailmasta, mutta en taida vastata. Katson sen sijaan vieläkö ruokavarastossa olisi edes yksi harmaakastiketölkki. Jos ei ole, ammun itseni. Tai jos on, taidan sittenkin ampua itseni.

31 minuuttia sitten ✕ Poista ✕ Tuhoa ✕ En tykkää

👍 7 kaveria ei tykkää tästä

Hille Patso No ei ollut harmaakastiketta, oli zombi. Tää tästä nyt vielä puuttuikin. Alkoi tehdä mieli aivoja.

7 minuuttia sitten ✕ Tuhoa ✕ En tykkää

Jamppa Hinkalo jakoi linkin:

3 tehokasta tapaa:

Näin opit suhtautumaan positiivisesti maailmanloppuun

54 minuuttia sitten ✕ Poista ✕ Tuhoa ✕ En tykkää

👍 8 kaveria ei tykkää tästä

Merts Rambo

AK-47:aan sopivia ammuksia jäljellä? Alkaa nuo zombit hiipiä turhan lähelle.

2 tuntia sitten ✕ Poista ✕ Tuhoa ✕ En tykkää

👍 7 kaveria ei tykkää tästä

Jimi Luutarha Mulla olisi, mutta oon täällä merenpohjan turvapaikassa. Voi olla vähän hankala toimittaa sinne. Sori.

2 tuntia sitten ✕ Tuhoa ✕ En tykkää

Yasmine Harha Olisit hamstrannut ajoissa niinku muutkin.

13 minuuttia sitten ✕ Tuhoa ✕ En tykkää

Herkko Rääpäle

Käykö kateeksi! Meillä syödään muutakin kuin kuollutta naapuria!

3 tuntia sitten ✕ Poista ✕ Tuhoa ✕ En tykkää

👍 11 kaveria ei tykkää tästä

Tervemenoa maailmanloppu: uutta rakentamaan on hoppu!

Maanjäristys, tulivuorenpurkaus, jättimeteoriitti, muukalaisten hyökkäys, asteroidi, räjähdys, ydintalvi ja vedenpaisumus: siinäpä muutama syy saapua

LAHDEN ASUNTOMESSUILLE!

Jos olet yhdenkin asunnon loukussa, sinun kannattaa tulla katsastamaan uusimpia innovaatioita, joilla selvität tulevista.

Tervetuloa tutustumaan jäästä tehtyihin bioigluihin, kasvatettuihin suolalevälteltoihin ja ehtoihin kierrätysteräskontteihin. Tästä eivät asumisolot parane!

Eikä tässä vielä kaikki: voit voittaa itsellesi caravaanareiden unelman

Rullattavan teleskooppitalon!

Ja mikä parasta: messuille on vapaa pääsy, jos pääset perille ehjin nahoin läpi autoituneen hävityksen.

SELVIITYJÄT

Olimme valmistautuneet. Markolla säilykkeet aina pakattuna, minulla huovat, lääkkeet ja vedenpuhdistus-tabletit. Aseita meillä räkänokilla ei tietenkään ollut, mutta keksimme tuhansia syitä miksi varsijouset päihittivät haulikon. Harjoitukset kerran viikossa, kesäisin useamminkin. Kun zombit tulisivat, me olisimme valmiita.

Emme koskaan myöntäneet, että leikkiähän se oli. Olimme nörttipoikia, ulkona piireistä. Tarvitsimme salaisuutemme,

jotakin, joka teki meistä erityisiä. Kun harjoitusten aluksi radiopuhelimessa kuiskattiin koodisana, tiesimme olevamme muita parempia. Toivoin vain, ettei Marko olisi kuiskannut tositilanteen koodia sinä ensimmäisenä aamuna, kun en herännyt yksin.

Tiesimme alusta asti, että hän sotkisi suunnitelmat. On helpompi paeta, kun ei ole mitään, mitä kaivata. Eikä mitään, minkä puolesta taistella.

Olli Lönnberg

ETIÄINEN

Näen asioita ennakoita. Ne eivät ole koskaan kivoja asioita. Onnettomuuksia. Kuolemaa.

Aluksi yritin estää niitä, mutta huomasi, että mikään ei autanut. Kun olin jotain nähnyt, se tapahtui. Ja ihmisiä kuoli.

Kävin silti aina paikalla. Aloin ottaa kuvia. Lehdet maksoivat niistä hyvin. Poliisi kiinnostui toimistani, muttei koskaan kyennyt todistamaan osallisuuttani. Minua sanottiin Tuhtontuujaksi.

Sain faneja, jotka alkoivat seuralla minua minne meninkin. Monesti näin samoja kasvoja yleisön joukossa, kun romua ja ruumiita raivattiin. Se kuvotti minua.

Nyt olen lähtenyt kaupungista. Ajan kohti vuoria ja harkitsen, pitäisikö minun pysähtyä kuvaamaan, kun aika koittaa. Ehkä ei.

Ei ole kuitenkaan ketään enää ostamassa kuvaa sienipilvestä.

Shimo Suntila

PÄIVÄN SÄÄ

Odotettavissa huomisaamuun asti, jos se koittaa:

Etelä- ja Keski-Suomessa lännen puoleista ydinlaskeumaa. Asteroidikuurojen todennäköisyys suuri Etelä-Suomen sisämaassa.

Pohjois-Suomessa vahvistuu luoteenpuoleinen zombi-

invaasio. Alavilla mailla paratopokalypsin vaara.

Tsunamivaroitus on voimassa kaikilla merialueilla. Sisävesillä liikkujia varoitetaan järvihirviöistä, äkillisestä jäätiköitymisestä, taivaallisista sotajoukoista ja Suuresta Cthulhusta.

Air Oxygen
LENNÄTÄMME
MINKÄ ENNÄTÄMME!
Turvallinen valinta
Ääriarajoilta Lahteen:
nyt shuttlevuorot
Asuntomessujen ajan
alk. vain 1 säilyketölkki!

MENOVINKKEJÄ

Lasten kuvia maailmanlopusta -näyttely Lopunpohjan monitoimitalon raunioissa tämän kuun alusta niin pitkään kuin viimeinen seinä pysyy pystyssä. Avoina aina, vapaa pääsy.

SURVIVALISTI-HUUMORIA

Kieltämättä olin pettynyt, kun en tullut muiden mukana tempaistuksi Taivaaseen, vaikka olinkin seurakuntamme pastori. Olin lääkitsemässä loukkaantunutta sieluani rakastelemalla isäntä Fergusonin pehmeäkarvaisinta lammasta, (jota, täytyy myöntää, olin katsellut sillä silmällä jo pastorisaikeinani) kun Herran enkeli koputti minua olkapäähän.

"Mitäs tämä on olevinaan?" kysyi Herran enkeli. "Minut on lähetetty hakemaan sinutkin Taivaaseen, olit jotenkin unohnut listasta."

"Olisin vastannut että elämiin sekaantumista, mutta olosuhteet huomioon ottaen veikkaan että viimeinen voitelu", vastata pläjäytin.

-F.J., Westborough

Saimme 26. yksikön poikien Skanssa oman annoksemme säteilyä ja kemikaalipommien myrkyjä. Se ei menoamme haittannut! Puhdistettuaamme kohdealueen vihollisista ja keitä siellä nyt olikaan, palasimme tyytyväisinä tukikohtaan. Vartija ei kuitenkaan päästännyt meitä sisään.

"Miksi teillä on noin isot silmät?" kysyi vartija, muuan itse kouluttamani sotamies.

"Jotta voisimme havaita vihollisen paremmin", huikkasi Jim vastaukseksi. Hän oli kieltämättä kasvattanut kaksi uutta isoa punahehkuista silmää otsaansa.

"Miksi teillä on niin suuret korvat?" jatkoi vartija.

"Jotta voisimme kuulla vihollisen salaiset ajatuksetkin", vastasi Dick, jonka korvien alla olimme juuri pitäneet sadetta.

"Entä miksi teillä on tuollaiset torahampaat", vartija kysyi vielä.

"TÄMÄN VUOKSI!" karjaisiin ja revin hänen kurkkunsa auki, minkä jälkeen pojat pistivät koko tukikohdan sileäksi raatelukynsillään ja veitsenterävillä hampailaan. Olen aina tähdentänyt pojille koulutuksessa, että pitää ampua ensin ja kysyä sitten!

-T. R., Ascalon

WORLD EVIL OVERLORD

EXPO 2014

Helsingin messukeskuksen raunioissa

24.10.-28.10.2014

teemana

"EVALUATING APOCALYPSES"

AVAUSPUHEET:

Tohtori Tuho:
"Toteutuneet maailmanlopun arvottava vertailu"

Tohtori Kauhea:
"Kaikki on paskana - mitä nyt räjäytetään?"

TYÖPAJOJA:

• Mitä olisin räjäyttänyt toisin?

• Innovatiiviset maailmantuhot: tappajavompatit ja vihreä smägmä

• Kohti uutta tuhoa - motivaatioharjoituksia

Lisäksi esitelmää seminaareja näyttelyitä ja metrilakua (kookos täyte).

Sivilisaation romahdettua pöyhkäisimme Urgut-kaanin joukoissa tieltämme läntisten kansojen heikot rippeet. Saimme vangittua 100 000 surkeaa eurooppalaista, jota olimme raahaamassa kohti orjuutta, kun Urgut-kaani pysäytti vankijoukon pientä asiakastutkimusta varten. Hän oli toki käynyt Harvardin liikemieskoulun.

"Mitä mieltä olette tämänhetkisistä vankiolosuhteista?", Urgut-kaani karjui.

"Ne ovat surkeat!" joku vankilaumasta rohkeni korottaa äänensä. Hänet luonnollisesti pailoitetiin elävältä ja syötettiin koirille.

"Mitä mieltä muut ovat tämänhetkisistä vankiolosuhteista?", Urgut-kaani kysyi.

"Ne ovat loistavat!" kuului joukosta. Huutaja paikannettiin ja seivästettiin.

"Onko jollakulla vielä jotain sanottavaa vankiolosuhteista?" Urgut-kaani kysyi lopuksi. Orjalauma pysyi hiljaisena, joten teurastimme heidät kaikki.

-Ö. Z., Karakorum

Pommisuojaan viimeisen harmaakastiketökin syömisestä oli kulunut jo useita päiviä, joten me kolme henkiinjäänyttä päädyimme pisteeseen, jossa piti päättää, kuka syödään ensimmäisenä. Pienen neuvottelun jälkeen päätimme, että kaikkien selviytymistä parantaaksemme söisimme joukon tarpeettomimman henkilön ensimmäisenä. Syötyämme puhelinmyyjän poliitikko mieluummin tappoi itsensä kuin koski minuun. Kyllä kannatti aikanaan pyrkiä oikeustieteelliseen!

-Q.W.E., Robinson Is.

Iltoisimme kun Harmageddon viimein alkoi rajoittamattoman ydinsodan muodossa. Sodan aikaansaaminen oli vaatinut lukuisilta veljiltämme vuosikymmenien hitaan ja raskaan työn politiikassa ja armeijassa.

Mutta kyllä meitä raavaita uskonsotureita lopulta Helvetin alimmassa kuilussa hiukan harmitti se, että oikea vastaus olisi ollut 7. päivän adventistit!

-W.W., St. Pierre

Loppu tulee

Toimitus pahoittelee, mutta ilmeisesti maailmanloppu on tuhonnut kaikki muut fontit paitsi comic sansin. Samoin painomus- teet ovat tuhoutuneet magentaa lukuunottamatta. Nyt näyttää

myös siltä, että ne ovat kohta tulossa. Ulkoa kuuluu jyrinää ja seinissä näkyy halkeamia. Jokin murskaantui juuri naapurihuoneessa epämiellyttävän kovaäänisesti, mahdollisesti ulkoseinä.

ne tulevat

Marvin 1/2014
82. numero
ISSN 1235-4007

Toimitus: T.A. Tappi-Rytkölä (päätoimittaja), Vesa Sisättö (vast.), Teemu Ahonen, Emmanuel Arse, Katariina Hillo, Petri Hiltunen, Sanna Kellokoski, Hannu Lammi, Mika Lopenen, Sanna Lopperi, Olli Lönnberg, Maija Pietikäinen, Tapio Rantaho, Miikka Riikonen, Shimo Shuntila, Sarianna Silvonon, Zania Sovijärvi-Spape, Antti Tamminen, Jenny Teerikangas, Jussi Tuhkanen, Pasi Vihinen, Vesa Virri, Miia Vistilä
Taitto: Maija Pietikäinen
Kuvitus: Petri Hiltunen ja tuntemattomat
Paino: Sata-Pirkan painotalo
Julkaisija: Helsingin Yliopiston Science Fiction Klubi ry.
Osoite: Mannerheimintie 5 B 4. krs, Helsinki.

Marvin on saanut HYY:n järjestölehtitukea.